

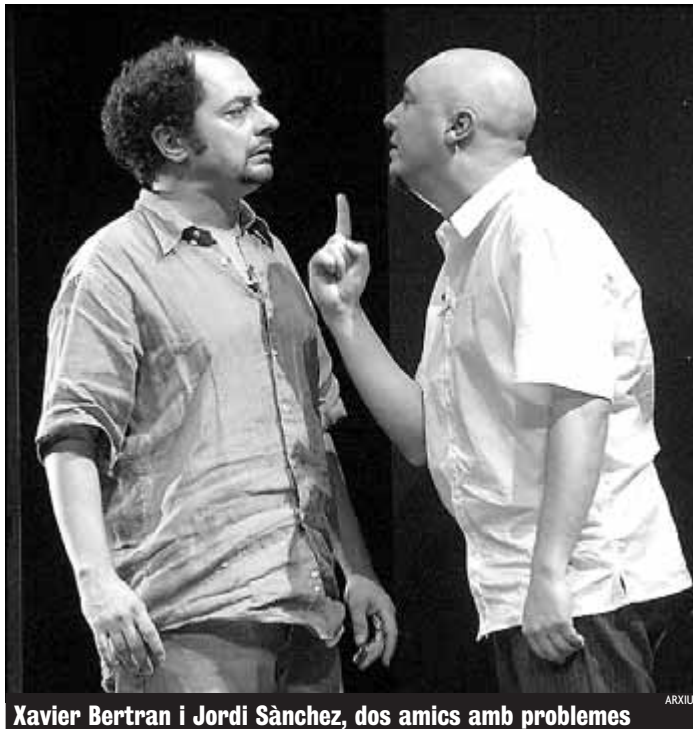
TEATRE

'Sexes'

Alopècia cerebral

Francesc Massip

'SEXES' DE Xavier Bertran i Pep Anton Gómez.
INTÈRPRETS: Eva Barceló, Xavier Bertran, Rosa Boladeras,
Jordi Sánchez, Sílvia Abril. ESCENOGRAFIA I VESTUARI:
Lluç Castells. TEATRE VILLARROEL, 8 DE NOVEMBRE.

Xavier Bertran i Jordi Sánchez, dos amics amb problemes

Els còmics de l'antigor, que sovint havien de treballar pràcticament sols i fer tots els papers de l'auca, solien dur el cap rapat i les barbes ben rasurades per tal de facilitar el canvi ràpid de màscara i vestimenta en les múltiples transmutacions de personatges que duïen a terme al llarg de la seva actuació, que havia d'excel·lir, però, per les habilitats persuasives i humorístiques i un afuat enginy, o s'hi jugaven el coll.

Els autors de *Sexes* exhibeixen una fastuosa calvície d'intel·ligència: al lloc de les idees hi tenen un monyó. I a sobre en presumeixen. Deu ser cosa de la passa televisiva d'alopècics baladrers, tonsurats inclosos, que es pensen que l'espectador té el cervell de mantega. esclar que la tele amb un breu impuls s'apaga i punt. El format escènic, però, és un cara a cara fet de presència i continuïtat, cosa que exigeix un elevat grau de responsabilitat amb qui tens al davant.

La funció comença amb bon ritme: cada actor presenta el seu propi personatge mentre el nom es projecta al fons. Un fons que és una simple paret on es perfilen una desena de portes d'on entren i surten els intèrprets amb un ritme cada cop més endimoniat. L'escenografia no pot ser més explícita: hi ha vocació de vodevil, aquest gènere de bulevard que nodreix la comèdia de situacions picants, equívocs i imprevistos. Aquí, però, tota la

picantor s'esbrava en una xerradissa cridanera que s'articula a l'entorn del verb follar: folia en colla i sense xolla, amb la polla sempre molla, posant a fer xup-xup l'olla, i se'n fot de la virolla. Hi ha bajanades que només es poden reproduir en vers. I que consti que ho milloro: l'ús que fan del català (*dicha, perra, conejo, cubitu, algu, xoxu*, ecs!) només és comparable amb la destrossa que perpetra el sapastre de Zapatero en nom d'un Estat lingüicida.

Les frases finals no són aplicables a la funció: "Saber callar a temps és de savis" i "Si hi ha esperança hi ha vida". Poca esperança queda per al teatre després d'aquest bunyol de tòpics, farcit d'escatologia elemental i acudits primaris, que submergeix les neurones de l'audiència en un estany de bava *borderline*. Per a teleadictes.

Tricicle posa 'Dinamita' al Teatre Victòria

Marta Monedero
BARCELONA

Al Tricicle no se li acaba la càrrega explosiva.

No tan sols ha reciclat la sèrie de TV3 'Dinamita' adaptant-la als escenaris per instal·lar-la al seu quarter general, el Teatre Victòria, sinó que en prepara nous episodis televisius sota el títol de 'Trilita'.

Un cop comprovat que la fórmula els ha funcionat a la tele, els integrants de Tricicle consideren que el millor és fer-ne variants, adaptades, esclar, al nou format. Del més d'un miler d'esquetxos que han usat a la tele, n'han destriat una seixantena i els han treballat segons els codis teatrals. "El traspàs al teatre ens ha permès aprofundir més en

els personatges i donar una altra dimensió als gags", comenta Paco Mir, que tal com feien a la petita pantalla ells i els seus companys de grup, Joan Gràcia i Carles Sans, apareixeran esporàdicament en alguna funció d'aquesta renovada *Dinamita* que prota-

gonitzen Ricard Borràs, Cati Solivellas, Carles Heredia i Toni González. No hi ha ni Vicenta N'Dongo ni Mia Esteve. En canvi els seus papers els assumeix Cristina Solà. Tots opinen que la prova teatral és més dura, perquè es veu "si el públic riu o no", comenta

Gràcia, "fet que permet rectificar d'un dia per l'altre".

Amb una única escenografia, l'opció escènica passa per agrupar els esquetxos segons els llocs on es desenvolupen: un restaurant, una discoteca... Les variacions de vestuari i maquillatge també els han condicionat en la versió teatral de *Dinamita*, condicions que propiciaran que el ritme sigui una miqueta menys endimoniat.

.....
'Dinamita'

• Teatre Victòria
DEL 16/11 AL 09/01

Carles Heredia, en un dels esquetxos de la 'Dinamita' televisiva

Semolina Tomic guanya el premi Fad Sebastià Gasch

Redacció
BARCELONA

L'artista croata Semolina Tomic ha guanyat el premi Sebastià Gasch per la recuperació de l'Antic Teatre, un escenari abandonat al centre de Barcelona que ara s'ha convertit en un espai de creació contemporània. El premi d'honor ha recaigut en Juan Eduardo López com a impulsor d'iniciatives tan exitoses com la Marató de l'Espectacle, Dies de Dansa i la xarxa internacional Ciutats que Dansen, mentre que el premi Aplauidiment Internacional Joan German Schroeder ha estat per a Enrique Vargas pel seu Teatro de los Sentidos, una nova manera d'entendre les arts escèniques, i per l'anunci de crear un centre d'investigació i documentació poètica dels sentits al Polvorí, a Barcelona.

Pel que fa als premis Aplauidiments 2004, el crític de circ de l'AVUI Jordi Jané ha estat guardonat pel seu llibre *Li Chang, el xinès de Badalona*, en què recupera la memòria d'un dels més grans il·lusionistes catalans de tots els temps. A més a més, també han rebut un premi Aplauidiment un dels fundadors de l'Escola de Circ Rogelio Rivel, Joan Armengol (pòstum), Rosa Maria Llop i Josep Maria Martínez per l'obertura del Teatre-Museu El Rei de la Màgia, l'actriu i creadora multidisciplinària Empar Rosselló, Eos Produccions i l'equip artístic del musical *No són maneres de matar una dona*, el clown Leandre Ribera pel seu espectacle *Desbandada*, l'actriu búlgara Maria Stoyanova per *Gitana en Barcelona*, el col·lectiu Teatre per la Pau per la seva acció *Morir a Bagdad* i el creador del Mapapoètic José Manuel Pinillo.

L'entrega de premis es farà en un acte públic amb diferents actuacions diumenge que ve a les 13.00 h a l'Estació de França, dins del Festival de Nous Creadors Baba.

Keith Jarrett ofereix un concert de piano sol a l'Auditori

Redacció
BARCELONA

Tot i que darrerament Keith Jarrett ha sovintejat les actuacions a Barcelona i Catalunya, sempre ho ha fet en formació de trio. Avui torna per al Festival de Jazz de Barcelona amb una actuació a l'Auditori (20.30 h), però ho fa sol amb el seu piano, un tipus d'actuació imprevisible i improvisada que no feia a Barcelona des del 1981, en què va actuar al Palau de la Música.